

DEVİRİ HİNDÎ H İ C A Z İZZEDDİN HÜMÂÎ BEY

Neşe-i Aşk

Öyle bir mahbûba verdim gönlümü almak muhâl
Can ü îmânım anındır kalmadı bendê mecâl
Âşık ü hayrân ü mestim mezhebim yokluk benim
Bû vücûdum lâ'sını nûr etdi illâ-yı visâl
Mest ü sâki mey u aşk ü âşık ü mâşuk benim
Cümle mevcûdat ne varsâ bende ammâ, ben hayâl
Aşk yolundâ şâh-ı divânê dilerseñ görmeğe
Ken'an'â bak oldu çün mâşûka mir'ât-î cemâl